

Dokument z posiedzenia

A9-0015/2024

30.1.2024

SPRAWOZDANIE

w sprawie pogłębienia integracji europejskiej z myślą o przyszłym
rozszerzeniu
(2023/2114(INI))

Komisja Spraw Zagranicznych
Komisja Spraw Konstytucyjnych

(Procedura wspólnych posiedzeń komisji – art. 58 Regulaminu)

Sprawozdawcy: Petras Auštrevičius, Pedro Silva Pereira

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI	18
UZASADNIENIE	19
ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY, OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCY OTRZYMALI INFORMACJE	20
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	21
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie pogłębienia integracji europejskiej z myślą o przyszłym rozszerzeniu (2023/2114(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 5 ust. 3, art. 48 i 49,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając konkluzje Rady z grudnia 2006 r. i marca 2020 r. oraz konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., znane również jako kryteria kopenhaskie,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 grudnia 2023 r. w sprawie trzydziestolecia kryteriów kopenhaskich: nowy impuls dla polityki rozszerzenia UE¹,
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając manifest Ventotene,
- uwzględniając swoje zalecenie z 23 listopada 2022 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie nowej strategii rozszerzenia UE²,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z 5–6 lipca 2022 r. w sprawie pakietu rozszerzeniowego Komisji z 2022 r., a także oświadczenie przewodniczącego Komitetu Regionów z 8 listopada 2023 r. w sprawie pakietu rozszerzeniowego Komisji z 2023 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 9 lutego 2022 r. dotyczące spójności w Europie do 2050 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 23–24 czerwca 2022 r., 29–30 czerwca 2023 r., 26–27 października 2023 r. i 14–15 grudnia 2023 r.,
- uwzględniając sprawozdania analityczne Komisji z 2 lutego 2023 r. w sprawie dostosowania przepisów Ukrainy (SWD(2023)0030), Mołdawii (SWD(2023)0032) i Gruzji (SWD(2023)0031) do dorobku prawnego UE,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji do Rady Europejskiej z 29 listopada 2023 r. w sprawie stanu stosunków politycznych, gospodarczych i handlowych UE–Turcja (JOIN(2023)0050),

¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0471.

² Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 105.

- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych, które miało miejsce w dniach 29–30 kwietnia 1997 r., dotyczące stosowania warunkowości z myślą o opracowaniu spójnej strategii UE w zakresie stosunków z krajami Bałkanów Zachodnich,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w tej sprawie, w szczególności rezolucję z 24 października 2019 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych z Macedonią Północną i Albanią³, a także swoje rezolucje w sprawie sprawozdań Komisji z 2022 r. w sprawie Kosowa⁴, Serbii⁵, Albanii⁶, Bośni i Hercegowiny⁷, Macedonii Północnej⁸ i Czarnogóry⁹,
- uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Bałkanów Zachodnich po szczycie w 2020 r.¹⁰,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 19 i 20 czerwca 2003 r. oraz agendę z Salonik dla Bałkanów Zachodnich,
- uwzględniając układy o stowarzyszeniu między UE a Albanią¹¹, Bośnią i Hercegowiną¹², Gruzją¹³, Kosowem, Republiką Mołdawii¹⁴, Czarnogórą, Macedonią Północną¹⁵, Serbią, Turcją¹⁶ i Ukrainą¹⁷,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu Wsparcia Reform i Wzrostu Gospodarczego na Bałkanach Zachodnich (COM(2023)0692),
- uwzględniając komunikat Komisji z 5 lutego 2020 r. zatytułowany „Usprawnienie procesu akcesyjnego – wiarygodna perspektywa członkostwa w UE dla państw regionu Bałkanów Zachodnich” (COM(2020)0057) oraz strategię Komisji z lutego 2018 r. dotyczącą wiarygodnej perspektywy rozszerzenia dla Bałkanów Zachodnich oraz zwiększonego zaangażowania UE w tym regionie,
- uwzględniając swoją rezolucję z 23 czerwca 2022 r. w sprawie przyznania Ukrainie, Republice Mołdawii i Gruzji statusu krajów kandydujących,

³ Dz.U. C 202 z 28.5.2021, s. 86.

⁴ Dz.U. C, C/2023/1066 z 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1066/oj>.

⁵ Dz.U. C, C/2023/1065 z 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1065/oj>.

⁶ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0285.

⁷ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0284.

⁸ Dz.U. C 479 z 16.12.2022, s. 33.

⁹ Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 63.

¹⁰ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 129.

¹¹ Dz.U. L 107 z 28.4.2009, s. 166.

¹² Dz.U. L 164 z 30.6.2015, s. 2.

¹³ Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

¹⁴ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

¹⁵ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, s. 13.

¹⁶ Dz.U. L 361 z 31.12.77, s. 29.

¹⁷ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

- uwzględniając swoją rezolucję z 5 października 2023 r. w sprawie podsumowania postępów Mołdawii na drodze do UE¹⁸,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2022 z 10 stycznia 2022 r. pt. „Wsparcie UE na rzecz praworządności na Bałkanach Zachodnich – pomimo poczynionych wysiłków wciąż występują zasadnicze problemy”,
 - uwzględniając pakiet rozszerzeniowy Komisji z 12 października 2022 r.,
 - uwzględniając komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2023 r. do pakietu rozszerzeniowego przyjęty przez Komisję Europejską 8 listopada 2023 r. (COM(2023)0690),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 z dnia 15 września 2021 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III)¹⁹,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 10 lipca 2014 r. w sprawie zwiększenia przejrzystości procesu akcesyjnego do UE i włączenia w niego szerszego kręgu zainteresowanych stron²⁰,
 - uwzględniając swoje rezolucje z 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony²¹ oraz z 11 lipca 2023 r. w sprawie wdrażania klauzul pomostowych w traktatach UE²²,
 - uwzględniając swoje sprawozdanie z 9 maja 2022 r. dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy oraz swoją rezolucję z 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy²³,
 - uwzględniając swoje rezolucje z 9 czerwca 2022 r. w sprawie wezwania do zwołania konwentu w celu zmiany traktatów²⁴ oraz z 22 listopada 2023 r. w sprawie propozycji Parlamentu Europejskiego dotyczących zmiany Traktatów²⁵ oraz uruchomienia art. 48 TUE, w których zwraca się do Rady Europejskiej o wyrażenie zgody na zwołanie konwentu w celu zreformowania traktatów,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0015/2024),
- A. mając na uwadze, że dziewięć z dziesięciu krajów, które obecnie chcą przystąpić do UE, ma status kraju kandydującego, a niektóre z nich od wielu lat; mając na uwadze, że

¹⁸ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0357.

¹⁹ Dz.U. L 330 z 20.9.2021, s. 1.

²⁰ REX/401-EESC-2014- 1609.

²¹ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.

²² Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0269.

²³ Dz.U. C 465 z 6.12.2022, s. 109.

²⁴ Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 130.

²⁵ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0427.

te kraje kandydujące znajdują się na różnych etapach procesu akcesyjnego i negocjacji;

- B. mając na uwadze, że w następstwie zaleceń Komisji zawartych w pakiecie rozszerzeniowym na 2023 r. 14 grudnia 2023 r. Rada Europejska postanowiła przyznać Gruzji status kraju kandydującego i rozpocząć negocjacje akcesyjne z Ukrainą, Republiką Mołdawii, a także Bośnią i Hercegowiną, po osiągnięciu niezbędnego stopnia zgodności z kryteriami członkostwa;
- C. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie oraz inne obserwowane obecnie wyzwania geopolityczne nadały rozszerzeniu Unii Europejskiej nowe znaczenie geostrategiczne; mając na uwadze, że stabilność, bezpieczeństwo i odporność demokratyczna Bałkanów Zachodnich i wschodniego sąsiedztwa są nierozzerwalnie związane z bezpieczeństwem, stabilnością i odpornością demokratyczną UE;
- D. mając na uwadze, że rozszerzenie jest moralnym i historycznym zobowiązaniem oraz strategicznym priorytetem geopolitycznym stanowiącym geostrategiczną inwestycję w przyszłości, która przyczyni się do pokoju, stabilności, bezpieczeństwa, demokracji, jedności, walki ze zmianą klimatu, a także do zapewnienia dobrobytu i dobrostanu na kontynencie europejskim; mając na uwadze, że bezpieczeństwo UE równie zależy od jej zdolności do obrony oraz wspierania i podtrzymywania pokoju, demokracji, praworządności, praw człowieka i podstawowych wartości; mając na uwadze, że rozszerzenie może być korzystne zarówno dla obecnych, jak i przyszłych państw członkowskich i ich obywateli, jeżeli spełnione zostaną odpowiednie warunki i wymagania;
- E. mając na uwadze, że rozszerzenie stało się jednym z najsilniejszych narzędzi politycznych i geopolitycznych UE; mając na uwadze, że według Eurobarometru z czerwca 2023 r. większość ludności UE opowiada się za przyszłym rozszerzeniem UE; mając na uwadze, że do ożywienia procesu rozszerzenia pilnie potrzebne są nowy impuls, nowe zobowiązania i nowa wizja, które zapewnią jego ciągłość, spójność i oddziaływanie; mając na uwadze, że ten brak zaangażowania w poprzednich latach stworzył próżnię i otworzył tym samym przestrzeń dla Rosji i Chin oraz dla innych podmiotów zewnętrznych; mając na uwadze, że należy zawsze przestrzegać zasady lojalnej współpracy;
- F. mając na uwadze, że przystąpienie do UE musi być procedurą opartą na kryteriach merytorycznych, w której każdego kandydata ocenia się na podstawie kryteriów kopenhaskich, m.in. kryteriów gwarantujących ciągłe i pełne poszanowanie praw człowieka – w tym praw mniejszości – demokracji i praworządności, a także innych podstawowych wartości UE; mając na uwadze, że należy dążyć do jak najszybszego osiągnięcia pozytywnych wyników, a jednocześnie unikać przyspieszonych lub określonych z góry terminów;
- G. mając na uwadze, że stagnacja lub regres muszą mieć konsekwencje, ponieważ cały proces akcesyjny musi opierać się na sprawiedliwej i rygorystycznej warunkowości;
- H. mając na uwadze, że przystąpienie do UE wymaga ambitnego programu integracji, zarówno ze strony UE, jak i krajów kandydujących; mając na uwadze, że zasadnicze reformy w dziedzinie sądownictwa, walki z korupcją, wolności i pluralizmu mediów są

niezbędne, aby kraje kandydujące mogły poczynić postępy na drodze do UE;

- I. mając na uwadze, że wraz z kolejnym rozszerzeniem korzystne byłoby, aby przyjąć do strefy euro i strefy Schengen oczekujące obecnie na członkostwo państwa;
- J. mając na uwadze, że kraje Bałkanów Zachodnich muszą również skupić się na rozwiązywaniu konfliktów, współpracy regionalnej i pojednaniu; mając na uwadze, że ani w UE ani w krajach, które chcą stać się państwami członkowskimi, nie ma miejsca na podburzającą retorykę, negowanie ludobójstwa lub gloryfikowanie zbrodniarzy wojennych z którejkolwiek strony; mając na uwadze, że pogodzenie się z przeszłością jest jedynym sposobem na zapewnienie prawdziwego pojednania, które ma kluczowe znaczenie dla dobrze prosperujących społeczeństw i udanej integracji;
- K. mając na uwadze, że procesy rozszerzania i pogłębiania UE muszą iść w parze, ponieważ mogą się wzajemnie wzmacniać oraz zwielokrotnić swój wpływ i znacząco przyczynić się do realizacji nadrzędnych celów, dla których utworzono UE;
- L. mając na uwadze, że wyzwanie, jakie stanowi powiększona Unia Europejska, wymaga ulepszonej polityki rozszerzenia, opartej na stopniowej integracji ze wspólnymi strategiami politycznymi i przynoszącej wyraźne korzyści obywatelom przez cały proces;
- M. mając na uwadze, że w kontekście rozszerzenia potrzebne jest całościowe spojrzenie na przegląd obecnych i przyszłych strategii politycznych, reform strukturalnych, zmian instytucjonalnych i wieloletnich ram finansowych (WRF) na lata 2028–2034;
- N. mając na uwadze, że kraje Bałkanów Zachodnich od dziesięcioleci deklarują swoją gotowość do przystąpienia do UE; mając na uwadze, że 23–24 czerwca 2022 r. przywódcy UE potwierdzili pełne i jednoznaczne zaangażowanie na rzecz perspektywy członkostwa Bałkanów Zachodnich w UE;
- O. mając na uwadze, że kraje kandydujące muszą wykazać się przestrzeganiem podstawowych wartości UE oraz dostosowaniem do strategii politycznych i stanowisk UE, w tym wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB);
- P. mając na uwadze, że w ostatnich latach niektóre kraje Bałkanów Zachodnich osiągnęły wysoki poziom dostosowania do WPZiB UE, m.in. w odniesieniu do sankcji wobec Rosji w związku z rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że w marcu 2023 r. ministrowie spraw zagranicznych Albanii, Kosowa, Czarnogóry i Macedonii Północnej uruchomili platformę „Czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa Bałkanów Zachodnich – 100 % dostosowania do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE (WPZiB)”;
- Q. mając na uwadze, że UE musi wykazać wyraźną wolę polityczną wspierania krajów kandydujących i powinna znacznie zwiększyć warunkowe wsparcie techniczne i finansowe dla podstawowych reform, rozwiązywania sporów dwustronnych, konwergencji gospodarczej i regionalnej integracji gospodarczej w krajach przystępujących; mając na uwadze, że nowy plan wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich ma na celu przyspieszenie fundamentalnych reform, pogłębienie integracji krajów z jednolitym rynkiem UE, a także wzmocnienie integracji gospodarczej regionu;

- R. mając na uwadze, że wrogie podmioty zagraniczne wykorzystują hybrydowe metody ingerencji, aby wpływać na integrację UE i ją osłabiać;
- S. mając na uwadze, że Parlament jest bez wątpienia najbardziej wspierającą rozszerzenie instytucją w UE; mając na uwadze, że rola Parlamentu pozostaje niezwykle ograniczona w całym procesie rozszerzenia i należy ją wzmocnić, by zwiększyć legitymację demokratyczną i rozliczalność, w tym podczas oceny pośrednich etapów przystąpienia, między innymi przez regularne posiedzenia komisji i kontrolę parlamentarną funduszy przedakcesyjnych, przy jednoczesnym wykorzystaniu istniejących narzędzi i instrumentów, np. programów wspierania demokracji; mając na uwadze, że administracje regionalne i lokalne oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego powinny być strukturalnie zaangażowane w proces rozszerzenia i jego kontrolę;
- T. mając na uwadze, że ważne inicjatywy, np. Europejska Wspólnota Polityczna, która odbyła już trzy oficjalne posiedzenia, umożliwiają współpracę polityczną i przyczyniają się do dialogów regionalnych w różnych dziedzinach między UE a innymi krajami, ale nie stanowią alternatywy dla członkostwa w UE;
- U. mając na uwadze, że konieczne są znaczące reformy poprzedzające rozszerzenie, aby zagwarantować skuteczne funkcjonowanie rozszerzonej UE oraz jej zdolność do przyjmowania nowych członków i wspierania ich udanej integracji, a także do właściwego reagowania na liczne wyzwania, przed którymi stoi obecnie; mając na uwadze, że mogłoby to oznaczać istotne zmiany w ramach instytucjonalnych UE oraz ewentualne propagowanie zróżnicowanych rozwiązań integracyjnych tam, gdzie pozwalają na to traktaty; mając na uwadze, że niektóre z tych rozwiązań są już omawiane od pewnego czasu; mając na uwadze, że aby to osiągnąć, UE powinna w pełni wykorzystać elastyczność przewidzianą w traktacie lizbońskim przed bardziej dogłębną reformą w kontekście ewentualnego przeglądu traktatów;
- V. mając na uwadze, że UE stoi przed poważnymi wyzwaniami w zakresie skutecznego zarządzania kryzysowego i, w szczególności, procedur podejmowania decyzji; mając na uwadze, że wiarygodność UE i jej zdolność do terminowego i skutecznego działania zależy od demokratycznego i skutecznego podejmowania decyzji, a tym bardziej w rozszerzonej UE składającej się z co najmniej 30 państw członkowskich; mając na uwadze, że oczywiste jest, iż instytucje UE i mechanizmy podejmowania decyzji, zwłaszcza w Radzie, nie są odpowiednie dla Unii z większą liczbą państw członkowskich; mając na uwadze, że wola polityczna oraz skuteczne podejmowanie decyzji prowadzące do terminowych i skoordynowanych działań wewnętrznych i zewnętrznych mają zasadnicze znaczenie dla ochrony interesów UE i jej globalnego przywództwa geopolitycznego i wiarygodności; mając na uwadze, że niedawne problemy z podejmowaniem przez UE decyzji w sprawie sankcji stanowią potwierdzenie potrzeby odejścia od jednomyślności; mając na uwadze, że równolegle z bieżącymi negocjacjami akcesyjnymi trzeba wdrożyć gruntowną reformę ram instytucjonalnych i struktur zarządzania UE wraz z uproszczonymi, skuteczniejszymi i bardziej demokratycznymi procedurami decyzyjnymi;
- W. mając na uwadze, że w określonych obszarach polityki możliwe jest natychmiastowe wykorzystanie klauzul pomostowych do przejścia od wymogu jednomyślności do głosowania większością kwalifikowaną; mając na uwadze, że Parlament uruchomił

procedurę rewizji traktatu i przedłożył Radzie wnioski dotyczące zmiany traktatów zgodnie z art. 48 ust. 2 TUE; mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji ogłosiła w swoim przemówieniu w Parlamencie Europejskim 17 stycznia 2024 r. zbliżające się przedstawienie komunikatu w sprawie reformy traktatów, który utoruje drogę do dyskusji w Radzie Europejskiej w najbliższej przyszłości;

- X. mając na uwadze, że Parlament Europejski, Rada i Komisja zobowiązały się do podjęcia skutecznych działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy; mając na uwadze, że podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy wezwano UE do uzgodnienia przekonującej wizji i wspólnej strategii na rzecz skonsolidowania jej jedności i usprawnienia zdolności decyzyjnej UE z myślą o przyszłym rozszerzeniu; mając na uwadze, że wiele z tych propozycji można wprowadzić w życie tylko pod warunkiem wprowadzenia zmian w traktatach;
- Y. mając na uwadze, że regres demokracji jest jednym z największych zagrożeń, w obliczu których stoi Unia Europejska, zarówno w wymiarze wewnętrznym, jak i zewnętrznym;
- Z. mając na uwadze, że równoległe z kolejnym rozszerzeniem trzeba również wzmocnić mechanizm służący zapewnieniu przestrzegania podstawowych zasad i wartości UE oraz wspólnotowego dorobku prawnego; mając na uwadze, że wdrażanie dorobku prawnego UE powinno być gruntownie i obiektywnie monitorowane w odniesieniu do każdego państwa kandydującego;
- AA. mając na uwadze, że rozszerzenie stanowi zarówno poważne wyzwanie finansowe dla UE, w szczególności w odniesieniu do polityki spójności i polityki rolnej, jak i innych programów i strategii politycznych UE oraz okazję do zreformowania UE; mając na uwadze, że obecne i przyszłe WRF należy poddać przeglądowi, ponownie przemyśleć pod kątem priorytetów, odpowiednio skonstruować i znacznie wzmocnić, a zarządzanie nimi należy zreformować, aby umożliwić i wesprzeć znaczne rozszerzenie UE bez narazania na szwank wsparcia potrzebnego obecnym państwom członkowskim; mając na uwadze, że te podstawy finansowe trzeba zapewnić przed rozszerzeniem;
- AB. mając na uwadze, że odbudowa i powojenne ożywienie gospodarcze Ukrainy to dodatkowe wyzwanie, któremu należy stawić czoła w szerszym kontekście wysiłków międzynarodowych;

Strategiczny wymiar rozszerzenia

1. z zadowoleniem przyjmuje aspiracje wielu krajów europejskich i ich obywateli do przystąpienia do UE i uznaje ich wolę polityczną i poważne wysiłki, które podjęły, by spełnić wymogi członkostwa;
2. uważa, że rozszerzenie ma ogromne znaczenie strategiczne dla UE; potwierdza, że wzmocniona polityka rozszerzenia stała się jednym z najsilniejszych narzędzi politycznych i geopolitycznych UE stanowiących geostrategiczną inwestycję w długoterminowy pokój, demokrację, stabilność, bezpieczeństwo, ochronę klimatu i dobrobyt na całym kontynencie, a tym bardziej w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i innych wspólnych wyzwań geopolitycznych, co wymaga długoterminowej wizji politycznej i śmiałych decyzji; podkreśla polityczną pilną potrzebę wykazania zaangażowania UE na rzecz międzynarodowego porządku opartego

na zasadach; podkreśla, że biorąc pod uwagę główne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa stojące przed Europą, rozszerzenie UE i włączenie Ukrainy do zachodnich systemów zbiorowego bezpieczeństwa i obrony wzmocnią bezpieczeństwo europejskie;

3. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji zawarte w pakiecie rozszerzeniowym na 2023 r., a ponadto z zadowoleniem przyjmuje decyzje Rady Europejskiej o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Ukrainą i Republiką Mołdawii, o przyznaniu Gruzji statusu kraju kandydującego, przy założeniu, że podjęte zostaną odpowiednie kroki określone w zaleceniu Komisji z 8 listopada 2023 r., oraz o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych z Bośnią i Hercegowiną po osiągnięciu niezbędnego stopnia zgodności z kryteriami członkostwa; zwraca się do Rady, by zleciła Komisji natychmiastowe przedłożenie wniosków dotyczących odpowiednich ram negocjacyjnych i przyjęcie ich po podjęciu odpowiednich kroków określonych w odnośnych zaleceniach Komisji z 8 listopada 2023 r.;

Procedury akcesyjne i rola Parlamentu Europejskiego

4. dostrzega historyczne wyzwanie i szansę, przed którymi stoi UE, jakimi są wypełnienie zobowiązań wobec krajów i narodów Albanii, Bośni i Hercegowiny, Macedonii Północnej, Kosowa, Czarnogóry i Serbii oraz Ukrainy i Republiki Mołdawii i Gruzji; uznaje, jak ważna jest integracja europejska tych kluczowych partnerów; uznaje również znaczenie współpracy regionalnej w odpowiednich regionach Partnerstwa Wschodniego i Bałkanów Zachodnich;
5. ponownie wyraża pogląd, że w obecnych okolicznościach procesu przystąpienia Turcji do UE nie można wznowić; wzywa rząd turecki, by przełamał obecny impas i poczynił postępy w kierunku bliższego, bardziej dynamicznego i strategicznego partnerstwa przez opracowanie realistycznych równoległych ram współpracy, takich jak zmodernizowany układ o stowarzyszeniu, oraz wzywa Komisję, by zbadała możliwe formaty takich ram; przypomina, że wszelka poprawa stosunków między UE a Turcją musi opierać się na wymiernych postępach w dziedzinie praw człowieka, demokracji i opartych na szacunku stosunków sąsiedzkich;
6. podkreśla, że przystąpienie do UE musi zawsze być procedurą opartą na kryteriach merytorycznych oraz że każdego wnioskodawcę należy oceniać pod kątem spełnienia kryteriów kopenhaskich w całości; podkreśla, że nie ma drogi na skróty w odniesieniu do wartości i podstawowych zasad UE; podkreśla, że praworządność, reforma demokratyczna, wolność mediów i poszanowanie praw człowieka, m.in. praw mniejszości, powinny znaleźć się na czele procesu akcesyjnego, przy czym niezawisłość sądów, walka z korupcją i wzmocnienie pozycji społeczeństwa obywatelskiego są kluczowymi warunkami wstępnymi postępu na drodze do członkostwa w UE;
7. zwraca się o poprawę skuteczności mechanizmów monitorowania, aby chronić podstawowe wartości i solidne interesy finansowe Unii w kontekście procedur akcesyjnych; ponawia w związku z tym swoje apele o włączenie krajów kandydujących do unijnego mechanizmu praworządności i jego corocznej sprawozdawczości, co automatycznie uruchomi przedakcesyjne mechanizmy współpracy i weryfikacji; popiera

- zamiar Komisji, by uwzględnić kraje przystępujące do UE w sprawozdaniach na temat praworządności, i nalega, aby uwzględnić je w rocznych sprawozdaniach z postępów;
8. zachęca kraje objęte procesem rozszerzenia, by dalej zdecydowanie wdrażały niezbędne reformy oraz poczyniły wymierne i nieodwracalne postępy, zaczynając od podstaw procesu przystąpienia do UE;
 9. podkreśla, że potrzebne są nieustanne wysiłki na rzecz wspierania pluralizmu mediów, obrony praw dziennikarzy i zapewnienia wolności słowa we wszystkich krajach kandydujących;
 10. zwraca uwagę, że dostosowanie się do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) UE jest również zasadniczym wskaźnikiem pełnego przestrzegania podstawowych zasad UE oraz trwałego członkostwa w przyszłości; wzywa wszystkie kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące, by priorytetowo traktowały szybkie i pełne dostosowanie się do WPZiB, oraz przypomina, że przystąpienie danego kraju może nastąpić dopiero po dostosowaniu się do środków ograniczających UE, w tym sankcji wprowadzonych w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie;
 11. apeluje, by dokładnie ocenić strategię rozszerzenia oraz przyczyny ograniczonych postępów niektórych krajów objętych procesem rozszerzenia, zwłaszcza w dziedzinach praworządności, praw człowieka i demokracji;
 12. uważa, że zmodyfikowana metodologia Komisji, którą powinno się zaktualizować, by uwzględnić procesy akcesyjne Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji, stanowi długoterminowe ramy polityki, które wytyczają kierunek procesu rozszerzenia;
 13. podkreśla, że chociaż proces ten powinien stać się bardziej stopniowy i dynamiczny, a UE powinna określić konkretne indywidualne cele reform, plany działania i pośrednie harmonogramy dla każdego kraju przystępującego, nie mogą istnieć przyspieszone ani z góry określone terminy członkostwa, ponieważ mogłyby one wpłynąć na integralność procesu akcesyjnego; uważa jednak, że kolejne rozszerzenie UE powinno nastąpić, gdy tylko odnośne kraje kandydujące spełnią wszystkie warunki przystąpienia, a jednocześnie uzgodnione i wdrożone zostaną niezbędne reformy europejskie; oczekuje, że pierwsze kraje kandydujące będą gotowe do przystąpienia do Unii przed końcem bieżącego dziesięciolecia;
 14. podkreśla, że za rozszerzenie UE wspólnie odpowiadają obecne państwa członkowskie i państwa kandydujące; wzywa państwa członkowskie, by wykazały wyraźne i jednoznaczne zaangażowanie polityczne w proces rozszerzenia, w oparciu o obiektywne kryteria i niewykorzystywanie go do rozstrzygania sporów dwustronnych, które należy rozstrzygać niezależnie od procesu akcesyjnego; podkreśla, że nadmierne opóźnienia na drodze do pełnego członkostwa w UE mogą mieć negatywny wpływ zarówno na opinię publiczną, jak i zaangażowanie polityczne krajów kandydujących;
 15. podkreśla, że procesy akcesyjne mogą odbywać się w sposób odwracalny oraz że podejście oparte na kryteriach merytorycznych może również prowadzić do zamrożenia negocjacji akcesyjnych w przypadku regresu w zakresie podstawowych wartości, a negocjacje te można wznowić dopiero po znacznych postępach w reformach; wzywa do

solidnego i wzmocnionego monitorowania, sprawozdawczości i oceny reform i postępów poczynionych przez kraje kandydujące we wszystkich rozdziałach negocjacyjnych, przy strategicznie stosowanej ukierunkowanej warunkowości opartej na jasnych poziomach odniesienia dotyczących postępów, sankcjonowaniu regresji w odniesieniu do kwestii podstawowych lub utrzymującej się stagnacji w reformach oraz nagradzaniu reform i spełnieniu kryteriów dzięki jasnym harmonogramom negocjacji;

16. apeluje do Komisji, by zwiększyła spójność, skuteczność, widoczność i przejrzystość pomocy przedakcesyjnej, wyraźnie odzwierciedlając priorytety w podstawowych dziedzinach podczas przyznawania środków z IPA III; wzywa w szczególności, by wprowadzić bardziej rygorystyczną i egzekwowalną rozliczalność w odniesieniu do wydatków oraz do poprawy ogólnego cyklu wydatkowania, wdrażania i kontroli finansowania przedakcesyjnego, z zastosowaniem rygorystycznej warunkowości, np. przy wdrażaniu planu gospodarczo-inwestycyjnego i nowego planu wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich; zwraca się do Komisji, by przeprowadziła śródkresowy przegląd rozporządzenia w sprawie IPA III oraz zaproponowała uwzględnienie Ukrainy, Republiki Mołdawii i Gruzji jako beneficjentów; zwraca się do Komisji, by szybko wdrożyła zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 01/2022;
17. apeluje, by w kontekście reformy traktatów zbadać możliwości dalszego wzmocnienia ochrony praworządności i wartości demokratycznych UE przed regresem zarówno w obecnych, jak i przyszłych państwach członkowskich oraz zapewnić, że rozszerzenie wzmocni UE i jej rynek wewnętrzny;
18. podkreśla, że należy zapewnić, aby finansowanie UE przekazywane krajom objętym procesem rozszerzenia było zgodne ze strategicznymi celami i interesami UE; wzywa Komisję, by finansowo wspierała tylko te kraje przystępujące, które działają na rzecz stosunków dobrosąsiedzkich, inkluzywnej współpracy regionalnej i trwałego pojednania, w tym m.in. ścigania zbrodniarzy wojennych i zapewnienia dostępu do prawdy, sprawiedliwości i skutecznego zadośćuczynienia ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa;
19. wzywa kraje przystępujące do UE do zacieśnienia współpracy sądowej z UE w sprawach karnych w ramach ustaleń roboczych z Prokuraturą Europejską (EPPO), by ułatwić skuteczne dochodzenie i ściganie niewłaściwego wykorzystania funduszy UE, m.in. przez oddelegowanie krajowych oficerów łącznikowych do EPPO, oraz zwiększenie zdolności administracyjnych administracji lokalnych;
20. ponownie podkreśla swoje stanowisko w sprawie potrzeby wzmocnionej, formalnej, zorganizowanej i systematycznej współpracy między UE a Radą Europy w zakresie wspierania krajów przystępujących w przeprowadzaniu reform, zapewniając ich zgodność ze wszystkimi zaleceniami Komisji Weneckiej na drodze do członkostwa w UE;
21. uważa, że wyzwanie, jakim jest rozszerzona UE, wymaga wzmocnienia polityki rozszerzenia, która określi wyraźną, stopniową ścieżkę do członkostwa w UE, w tym stopniowego włączenia do wspólnych strategii politycznych, takich jak rynek wewnętrzny, dla tych krajów, które zakończą negocjacje dotyczące danego rozdziału

polityki lub które poczynią znaczne postępy w reformach związanych z UE; zauważa, że takie postępy powinny umożliwić dostęp do funduszy UE w odpowiednich obszarach, tak aby zapewnić obywatelom wyraźne korzyści w całym procesie; zauważa, że ścieżce tej powinno towarzyszyć zwiększenie pomocy technicznej i warunkowej pomocy finansowej ze szczególnym uwzględnieniem wdrażania i egzekwowania przepisów zawartych w klastrach negocjacyjnych dotyczących kwestii podstawowych i stosunków zewnętrznych, zwłaszcza rozdziały 23, 24, 30 i 31; zwraca się do Komisji, aby przedstawiła szczegółowe propozycje dotyczące stopniowej metodyki akcesyjnej, w tym jasne klauzule „zaliczenia” i odwracalności; podkreśla, że stopniowe wprowadzanie krajów kandydujących do wybranych obszarów polityki przy ograniczonych prawach i obowiązkach w żadnym wypadku nie zastępuje pełnoprawnego członkostwa ani nie stanowi dla niego alternatywy;

22. uznaje znaczenie takich inicjatyw jak Europejska Wspólnota Polityczna, które umożliwiają współpracę polityczną i przyczyniają się do dialogów regionalnych oraz które mogłyby ułatwić stopniową integrację krajów kandydujących z Unią i jej polityką, ale nie stanowią alternatywy dla członkostwa w UE;
23. podkreśla, że przydatne mogłoby być utworzenie odrębnego stanowiska komisarza ds. rozszerzenia;
24. sugeruje, aby rozważyć przyznanie krajom kandydującym statusu obserwatora w odpowiednich organach i instytucjach, m.in. w Parlamencie, początkowo na podstawie tymczasowych ustaleń, jeżeli negocjacje są wystarczająco zaawansowane, w szczególności w odniesieniu do klastrow dotyczących kwestii podstawowych i stosunków zewnętrznych, a wszystkie warunki są spełnione i uzgodnione do czasu podpisania traktatów akcesyjnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o przyjęciu od 2024 r. obserwatorów z krajów kandydujących;
25. uważa, że konieczne jest silniejsze, skuteczniejsze i bardziej znaczące podejmowanie przez Parlament Europejski decyzji i nadzór nad polityką rozszerzenia UE i jej finansowaniem, aby zwiększyć legitymację demokratyczną i rozliczalność; nalega, by wzmocnić rolę Parlamentu w całym procesie akcesyjnym, a także na etapach pośrednich, i zapewnić pełną kontrolę postępów krajów kandydujących we wszystkich obszarach polityki; zobowiązuje się do wzmocnienia regularnego i przejrzystego dialogu i współpracy z parlamentami narodowymi krajów kandydujących jako modelu kontroli parlamentarnej nad integracją z UE;
26. podkreśla, że należy wzmocnić wsparcie demokracji za pośrednictwem istniejących kanałów i instrumentów, takich jak dialog im. Jeana Monneta, dialog międzypartyjny i proces dialogu parlamentarnego;
27. wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do pełnego zaangażowania w dalsze wzmocnianie procesów reform w krajach kandydujących, w szczególności w zakresie zdolności administracyjnych;
28. podkreśla, że należy zwiększyć przejrzystość, wzmocnić uczestnictwo obywateli i ściśle zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w proces rozszerzenia i kontrolę nad nim oraz zapewnić jego trwałe finansowanie;

29. podkreśla, że proces rozszerzenia nie może w sposób niezamierzony utrwać ani pogłębiać różnic w traktowaniu ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby uwzględniły w procesie rozszerzenia środki aktywnie promujące i gwarantujące prawa osób LGBTIQ, takie jak opracowywanie polityk eliminujących dyskryminację ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, zwiększanie udziału osób LGBTIQ w procesach decyzyjnych oraz wspieranie integracji w sferze politycznej, gospodarczej i społecznej przez działania edukacyjne i uświadamiające; wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby należycie monitorowały i oceniały status praw osób LGBTIQ w krajach kandydujących;
30. uważa, że proces akcesyjny musi gwarantować wzmocnienie przez kraje kandydujące wysiłków związanych z równouprawnieniem osób z niepełnosprawnościami; podkreśla, że należy zwiększyć nacisk na kraje kandydujące, aby wdrożyły reformy mające na celu poprawę sytuacji osób z niepełnosprawnościami i zintensyfikowały wysiłki w zakresie deinstytucjonalizacji, w tym przejścia od opieki instytucjonalnej do opieki rodzinnej i środowiskowej;

Europejskie reformy instytucjonalne i finansowe

31. uważa, że procesy przygotowania do rozszerzenia powinny przebiegać równolegle w UE i krajach przystępujących; podkreśla, że aby stawić czoła obecnym wyzwaniom i zapewnić zdolności UE do przyjmowania nowych członków i wspierania ich udanej integracji, niezbędne są europejskie reformy instytucjonalne i finansowe; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do przeprowadzenia niezbędnych reform w celu dopilnowania, by ich brak nie opóźnił przystąpienia nowych państw członkowskich; zauważa, że reformy te są potrzebne do wzmocnienia UE i jej instytucji, tak aby propagować legitymację demokratyczną, dobre rządy, funkcjonalność, rozliczalność, przejrzystość i zrównoważony rozwój; podkreśla w szczególności, że ważne jest wzmocnienie demokratycznej legitymacji polityk UE przez zwiększenie uprawnień Parlamentu Europejskiego do podejmowania decyzji i kontroli; ponawia zatem apele o przyznanie Parlamentowi ogólnego i bezpośredniego prawa inicjatywy ustawodawczej;
32. jest głęboko przekonany, że europejskie reformy instytucjonalne powinny zwiększyć zdolność UE do działania oraz obejmować uproszczone i skuteczniejsze procedury decyzyjne, odchodząc od jednomyślności; przypomina, że głosowanie większością kwalifikowaną należy wdrożyć w takich dziedzinach jak ochrona demokracji, praw człowieka i praworządności, WRF, sankcje i inne istotne decyzje dotyczące polityki zagranicznej, np. rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych do UE, otwarcie i zamknięcie poszczególnych klastrow negocjacyjnych oraz sankcjonowanie regresu, ale z wyjątkiem decyzji zezwalających na misje lub operacje wojskowe objęte mandatem wykonawczym;
33. wzywa, aby przed kolejną rundą rozszerzenia wzmocnić mechanizm ochrony praworządności oraz podstawowe zasady i wartości UE, a także zdolność monitorowania w celu zapewnienia zgodności z kryteriami kopenhaskimi; proponuje, aby zreformować procedurę przewidzianą w art. 7 TUE przez zniesienie jednomyślności w decyzjach Rady, wprowadzenie jasnych ram czasowych i uczynienie Trybunału Sprawiedliwości arbitrem w przypadku naruszeń; zwraca uwagę, że wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną w tym zakresie ułatwiłoby

proces rozszerzenia; podkreśla potrzebę dalszej reformy mechanizmu warunkowości w zakresie praworządności, aby uwzględnić i zagwarantować wszystkie podstawowe wartości Unii określone w art. 2 TUE;

34. uważa, że w kontekście pełnego członkostwa zróżnicowana integracja jest częścią rozwiązania dla skutecznego i pogłębionego rozszerzenia UE; podkreśla jednak, że poszanowanie wartości Unii określonych w art. 2 TUE nie podlega negocjacom, nie powinno podlegać żadnym odstępstwom ani klauzulom opt-out oraz że członkostwo w Unii musi wymagać zdecydowanego zaangażowania na rzecz przestrzegania całości prawa UE; uważa również, że zawsze należy zapewnić szeroką wspólną europejską płaszczyznę obejmującą takie obszary jak unia celna, jednolity rynek i jego cztery swobody, podstawowy dorobek socjalny oraz polityka rolna, polityka konkurencji i polityka handlowa; zauważa, że poza tą wspólną płaszczyzną państwa członkowskie, które chcą poczynić postępy w integracji europejskiej w szerszym zakresie obszarów polityki, powinny mieć taką możliwość; podkreśla, że w ramach takiego systemu zróżnicowanej integracji wszystkie państwa członkowskie uczestniczyłyby w podejmowaniu decyzji dotyczących wspólnej płaszczyzny, a w podejmowaniu decyzji dotyczących obszarów pogłębionej integracji uczestniczyłyby jedynie zainteresowane państwa członkowskie; zauważa, że zróżnicowana integracja wymaga również zróżnicowanych rozwiązań finansowych;
35. wzywa, aby w pełni wykorzystać elastyczność przewidzianą w traktacie lizbońskim przed bardziej dogłębną reformą w kontekście ewentualnego przeglądu traktatów; przypomina, że liczne instrumenty elastyczności, takie jak klauzule pomostowe, wzmocniona współpraca, konstruktywne wstrzymywanie się od głosu, stała współpraca strukturalna (PESCO) i mechanizmy opt-out, są już możliwe w obecnych ramach prawnych UE, jak wyraźnie wynika z doświadczeń strefy Schengen – jednego z największych osiągnięć Unii – i strefy euro; przypomina, że rozwiązania stopniowego wprowadzania, tymczasowe odstępstwa i okresy przejściowe można negocjować w kontekście procedur akcesyjnych; zwraca uwagę, że stosowanie tych mechanizmów elastyczności nie powinno uniemożliwiać konstruktywnych dyskusji o przeglądzie traktatów, zgodnie z rezolucją Parlamentu z 22 listopada 2023 r.;
36. zauważa, że instytucjonalne reformy poprzedzające rozszerzenie muszą również uwzględniać wpływ rozszerzenia na skład Parlamentu; przypomina, że Parlament Europejski jest jedyną instytucją reprezentującą obywateli UE, której członkowie wybierani są w wyborach bezpośrednich; podkreśla, że Parlament powinien zachować rozsądną wielkość, a jednocześnie zapewnić odpowiednią demokratyczną reprezentatywność; zwraca jednak uwagę, że nie można wykluczyć rozsądnego zwiększenia liczby posłów do Parlamentu, aby zapewnić wystarczającą demokratyczną reprezentatywność w rozszerzonej UE; nalega na nowy system przydziału miejsc w oparciu o stałą formułę matematyczną, który będzie obiektywny, sprawiedliwy, przejrzysty i trwały; przypomina swoje stanowisko, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie przydziału miejsc w Parlamencie Europejskim należy wziąć pod uwagę system głosowania w Radzie;
37. podkreśla, że w związku z rozszerzeniem potrzebny jest szybki przegląd funkcjonowania i procesu decyzyjnego Rady; proponuje, aby zweryfikować system rotacyjnych prezydencji Rady; zauważa, że należy również ponownie rozważyć

obliczenie progów większości kwalifikowanej, aby poprawić równowagę między większymi i mniejszymi państwami, oraz ustalić wyższe progi dla najważniejszych decyzji; w związku z rozszerzeniem apeluje o jak największą przejrzystość i uczciwość procesu decyzyjnego w Radzie;

38. zauważa, że skład Komisji musi uwzględniać rozszerzenie, i przypomina w związku z tym o elastyczności przewidzianej w traktacie lizbońskim; podkreśla, że każda ponowna ocena praktyki mianowania jednego komisarza z każdego państwa członkowskiego musi uwzględniać zrównoważony pod względem geograficznym skład Komisji;
39. ponawia apel o wzmocnienie instrumentów zaangażowania obywateli w proces decyzyjny UE;
40. podkreśla, że rozszerzenie stanowi zarówno poważne wyzwanie finansowe dla UE, w szczególności w odniesieniu do polityki spójności i polityki rolnej, jak i okazję do zreformowania UE; zwraca uwagę, że to wyzwanie wymaga odpowiednio skonstruowanych, finansowanych i priorytetowo traktowanych WRF oraz skutecznego budżetu UE, co umożliwi Unii podejmowanie nowych zobowiązań, a zarazem dalszą realizację uzgodnionych programów i priorytetów politycznych; ponadto podkreśla, że aby sprostać wyzwaniu rozszerzenia, potrzebne są wystarczające dodatkowe i rzeczywiste zasoby własne; odnotowuje, że rozszerzenie zwiększa dodatkowo rosnące zapotrzebowanie na finansowanie UE w dziedzinie stabilności finansowej, autonomii strategicznej, zdrowia, energii, dekarbonizacji, przejścia na czystą energię, ochrony środowiska, transformacji cyfrowej, badań oraz obrony i bezpieczeństwa; podkreśla, że takie reformy finansowe trzeba rozważyć równolegle z bieżącymi negocjacjami akcesyjnymi i przyjąć przed rozszerzeniem; broni swojego stanowiska, że obecną i przyszłą strukturę WRF należy zrestrukturyzować i znacznie wzmocnić w celu zwiększenia odporności; podkreśla, że należy uwzględnić przystąpienie nowych członków podczas przygotowywania WRF na lata 2028–2034;
41. wzywa Komisję i kraje kandydujące, aby zagwarantowały szczególną rolę MŚP jako głównego filaru wzmocnienia polityki przemysłowej i zwiększenia zdolności krajów do osiągnięcia sprawiedliwej transformacji i dostosowania się do wyzwań technologicznych na drodze do transformacji cyfrowej sprzyjającej włączeniu społecznemu;
42. ponownie wzywa Radę, Komisję i ESDZ, by poprawiły komunikację strategiczną i widoczność zarówno wzajemnych korzyści społeczno-gospodarczych, jak i wyzwań związanych z rozszerzeniem w krajach przystępujących oraz w państwach członkowskich przez skuteczną strategię kampanii informacyjnej w całym procesie rozszerzenia, pokazującą wymierne wyniki trwającego procesu akcesyjnego i każdej rundy negocjacji;
43. ponawia apel, by wdrożyć zalecenia Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji (INGE), w szczególności zintensyfikować wysiłki na rzecz przeciwdziałania dezinformacji oraz zapobiegania wrogim obcym ingerencjom i próbom osłabienia demokracji i integracji z UE przez sabotowanie stabilności politycznej, gospodarczej i społecznej w krajach kandydujących;

44. zwraca uwagę, że odbudowa i powojenne ożywienie gospodarcze Ukrainy to wielowymiarowe wyzwanie, któremu należy stawić czoła w szerszym kontekście wysiłków międzynarodowych; podkreśla, że finansowanie Ukrainy musi pochodzić z wielu źródeł międzynarodowych, m.in. z zamrożonych rosyjskich aktywów; podkreśla, że inwestycje te będą wiązały się z powiązaniem ryzykiem finansowym, i nalega, aby ściśle monitorować ten proces i osadzić go w dobrze zaprojektowanych, dostosowanych do potrzeb ramach prawnych, tj. odpornych na korupcję i nadużycia finansowe; w związku z tym wzywa, by szybko przyjąć rozporządzenie w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy;
45. z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji nad polityką przedakcesyjną i przegląd finansowania oraz wzywa, by przeprowadzić szczegółową ocenę skutków rozszerzenia; popiera utworzenie skutecznego, wspieranego przez UE mechanizmu rozwiązywania konfliktów i mediacji poza ramami rozszerzenia, mającego na celu wspieranie pojednania i rozwiązywania problemów dwustronnych w krajach przystępujących, co przyczyni się do wypracowania i wdrożenia ostatecznych wiążących rozstrzygnięć w sporach regionalnych i dwustronnych oraz dotyczących dziedzictwa przeszłości;
46. wzywa, by potraktować wybory europejskie w 2024 r. jako okazję do debaty i przedstawienia potrzeby procesu pogłębienia i rozszerzenia Unii Europejskiej oraz niezbędnych reform politycznych, instytucjonalnych i finansowych w Europie, a także wynikających z nich korzyści;
-
- ◦
47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządów i parlamentom krajów przystępujących.

23.1.2024

OPINIA MNIEJSZOŚCI

przedstawiona zgodnie z art. 55 ust. 4 Regulaminu
przez Jean-Lina Lacapellego

Niniejsze sprawozdanie odzwierciedla uporczywe dążenie do rozszerzenia, w które Parlament Europejski pragnie zaangażować Unię Europejską. Wojna w Ukrainie służy jako pretekst do nadania procesowi rozszerzenia wymiaru geostrategicznego, z pominięciem kryteriów kopenhaskich, podczas gdy to strategiczne interesy narodów europejskich powinny określać kierunek i warunki ewentualnego rozszerzenia. Ponadto sam proces rozszerzenia jest instrumentalnie wykorzystywany do domagania się reform instytucjonalnych szkodzących suwerenności państw członkowskich. Pod pretekstem zyskiwania na skuteczności, w rzeczywistości chodzi o wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną w Radzie w przypadku decyzji dotyczących ochrony demokracji, praw człowieka i praworządności, wieloletnich ram finansowych, sankcji, rozpoczynania negocjacji dotyczących przystąpienia do UE czy też otwierania i zamykania negocjacji w kwestii traktatów międzynarodowych. Ponadto w sprawozdaniu popiera się utworzenie nowych zasobów własnych UE, w związku z czym nie możemy poprzeć tego tekstu, który nie ma już nic wspólnego z postanowieniami traktatów i który otwarcie podważa suwerenność i interesy państw członkowskich.

UZASADNIENIE

Sprawozdanie przedstawia stanowisko Parlamentu w sprawie reform i drogi ku przyszłemu funkcjonowaniu rozszerzonej UE.

**ZAŁĄCZNIK: PODMIOTY LUB OSOBY,
OD KTÓRYCH SPRAWOZDAWCY OTRZYMALI INFORMACJE**

Zgodnie z art. 8 załącznika I do Regulaminu sprawozdawcy Petras Auštrevičius i Pedro Silva Pereira oświadczają, że przy sporządzaniu sprawozdania, do czasu przyjęcia go w komisji, otrzymali informacje od następujących podmiotów lub osób:

Podmiot lub osoba
DG NEAR
Spanish presidency of the Council of the European Union
Permanent Representations of several EU Member States to the EU
Permanent Delegation of Türkiye to the EU

Powyższy wykaz został sporządzony na wyłączną odpowiedzialność sprawozdawców.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ**

Artykuł 58 – Procedura wspólnych posiedzeń komisji Data ogłoszenia na posiedzeniu	12.7.2023
Data przyjęcia	23.1.2024
Wynik głosowania końcowego	+ : 56 - : 20 0 : 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Gabriele Bischoff, Krzysztof Brejza, Reinhard Bütikofer, Włodzimierz Cimoszewicz, Włodzimierz Cimoszewicz, Ana Collado Jiménez, Gwendoline Delbos-Corfield, Salvatore De Meo, Anna Fotyga, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Charles Goerens, Sandro Gozi, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Brice Hortefeux, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Jean-Lin Lacapelle, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Alessandra Moretti, Javier Nart, Matjaž Nemeč, Max Orville, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Antonio Maria Rinaldi, Nacho Sánchez Amor, Mounir Satouri, Helmut Scholz, Pedro Silva Pereira, Sven Simon, Jordi Solé, Tineke Strik, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, László Trócsányi, Loránt Vincze, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Rainer Wieland, Isabel Wiseler-Lima, Tomáš Zdechovský, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Attila Ara-Kovács, Adam Bielan, Özlem Demirel, Pascal Durand, Cyrus Engerer, Christophe Grudler, Arba Kokalari, Georgios Kyrtsos, Katrin Langensiepen, Gilles Lebreton, Karsten Lucke, Erik Marquardt, Alin Mituța, Niklas Nienaaß, Juozas Olekas, Bert-Jan Ruissen, Christian Sagartz, Mick Wallace
Zastępcy (art. 209 ust. 7) obecni podczas głosowania końcowego	Theresa Bielowski, José Manuel Fernandes

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

56	+
NI	Márton Gyöngyösi
PPE	Krzysztof Brejza, Salvatore De Meo, José Manuel Fernandes, Michael Gahler, Arba Kokalari, Andrius Kubilius, David McAllister, Christian Sagartz, Sven Simon, Loránt Vincze, Rainer Wieland, Isabel Wiseler-Lima, Tomáš Zdechovský
Renew	Petras Auštrevičius, Charles Goerens, Sandro Gozi, Klemen Grošelj, Christophe Grudler, Bernard Guetta, Georgios Kyrtos, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Alin Mituța, Javier Nart, Max Orville
S&D	Attila Ara-Kovács, Maria Arena, Theresa Bielowski, Gabriele Bischoff, Włodzimierz Cimoszewicz, Pascal Durand, Cyrus Engerer, Jonás Fernández, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Karsten Lucke, Alessandra Moretti, Matjaž Nmec, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Pedro Silva Pereira
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Gwendoline Delbos-Corfield, Katrin Langensiepen, Erik Marquardt, Niklas Nienaaß, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz

20	-
ECR	Adam Bielan, Anna Fotyga, Bert-Jan Ruissen, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch
ID	Jean-Lin Lacapelle, Gilles Lebreton, Thierry Mariani, Bernhard Zimniok
NI	Kostas Papadakis, László Trócsányi
PPE	Sunčana Glavak, Brice Hortefeux, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Francisco José Millán Mon, Željana Zovko
The Left	Özlem Demirel, Giorgos Georgiou, Mick Wallace

6	0
ID	Antonio Maria Rinaldi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Ana Collado Jiménez, Antonio López-Istúriz White, Vangelis Meimarakis
The Left	Helmut Scholz

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się